

DISCRIMINACIÓ pàg 3
La diversitat sexual
continua sent tabú
en el món religiós

SAGRADA FAMÍLIA pàg 14
Sara Fructuoso i Víctor Torres,
de la colla la Fal·lera Gegantera:
"No es pot perdre la tradició"

líniaeixample

Setmanari • 2/11/2022 • Núm. 221 • liniaeixample.cat

Decepció veïnal pel procés de reforma del Taller Masriera

El projecte no ha avançat en dos anys i els veïns diuen que l'última reunió amb el consistori ha servit de poc pàg 12

Foto: Twitter (@JxCatEixample)

SANT ANTONI pàg 11
Teatre intergeneracional
per beneficiar els més
grans i els més joves

EL FORT PIENC pàg 15
Denuncien que la nova àrea
de gossos no resol l'incivisme

BÀSQUET pàg 20
Franzi: "Al CB Roser sempre
m'he sentit estimada"

Demanen més mesures contra el soroll a Enric Granados pàg 10

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

homehoming

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRIPURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT VALENCIANA
TOTS a UNAS VEU

El cel hauria de ser per a tots

» La diversitat d'orientació sexual segueix sent un tema tabú a les institucions religioses majoritàries
 » "El que diguin uns bisbes carcamals amb cucurutxo al cap me la bufa", afirma Jordi Valls, catòlic i gai

Albert Alexandre
BARCELONA

Les institucions religioses majoritàries no han estat mai gaire amigues de la diversitat d'orientació sexual. Quan no era un bisbe com el de Màlaga dient que el matrimoni entre persones del mateix sexe és semblant a la unió entre un home i un gos era el de Solsona dient que l'homosexualitat tenia a veure amb l'absència de la figura paterna durant la infància. Quan no era un pastor evangèlic fent apologia de les anomenades teràpies de reconversió era un imam utilitzant la medicina islàmica per treure el dimoni de l'homosexualitat a un fidel.

Per sort, cada cop són més els exemples d'obertura i els creients que reconeixen sense complexos la seva condició sexual no heterosexual. És el cas de Jordi Valls, consiliari de l'Associació Cristiana de Gais i Lesbianes de Catalunya (ACGIL), que assegura que no hi hauria d'haver problemes entre fe i sexualitat. "Els meus 65 anys m'han ajudat a veure-ho amb perspectiva, perquè a l'adolescència ho passava molt malament per ser gai i cristià", explica. "Després vaig aprofundir en el món de la fe i vaig veure que no hi ha contradicció entre la meua religió i la meua orientació sexual", afegeix.

Com ell, també hi ha casos en les altres religions majoritàries. Persones que creuen que no hi ha incongruència entre creure en Al·là, Jahvè o Crist i ser lesbiana, gai, transsexual, bisexual o intersexual.

LA POSTURA OFICIAL

Malgrat els aires d'obertura, l'actitud de les institucions religioses no deixa gaires dubtes. "Hi ha casos de monitors que han estat

El col·lectiu LGTBI no és ben vist, en línies generals, per les institucions religioses. Foto: Gemma Sánchez/ACN

apartats de colònies religioses quan han dit que eren homosexuals o mestres d'escoles que eren lesbianes que quan s'han casat no els han deixat agafar els 15 dies de vacances", declara Valls. Ell mateix ha viscut aquesta discriminació en la seva pròpia pell quan algú li va dir que no podia adoptar sent gai perquè era una aberració.

A això cal sumar la posició de les instàncies més altes de l'Església catòlica, que mai han fet un pas definitiu en aquest tema, ni en el d'incloure les dones als serveis eclesiàstics. "El que diuen alguns bisbes és duríssim, però no són els meus bisbes... Aquests senyors carcamals amb cucurutsos al cap me la bufen", assevera Valls.

Així mateix, la jerarquia vaticana, tot i certes obertures amb el Papa Francesc, sempre s'ha mostrat molt contrària a les persones LGTBI. "Venim de dos papes dictatorials i tancats, i els capellans viuen amb por", explica Valls. És per tots aquests motius que des del seu

punt de vista s'entén a la perfecció que moltes persones creients del col·lectiu LGTBI acabin abandonant l'Església.

QUÈ DIU LA BÍBLIA

"No jegis amb un altre home com es fa amb una dona: és una cosa abominable". "Si un home jeu amb un altre home com es fa amb una dona, tots dos cometen una acció abominable. Seran condemnats a mort". Aquestes dues sentències aparegudes al Levític són emprades pels creients més conservadors quan volen atacar qualsevol forma d'orientació sexual que se surti de l'heterosexualitat.

Malgrat això, segons apunta Valls, "la Comissió Bíblica diu que les citacions contra els col·lectius LGTBI que apareixen als textos del cristianisme no són suficients per condemnar-nos". "Al mateix Levític també hi ha passatges on es diu que si menges gambes o et talles els cabells t'apedregaran", afegeix el d'ACGIL.

A L'ALTRA BANDA

És freqüent veure que diuen les institucions religioses sobre els col·lectius LGTBI. De totes maneres, malgrat excepcions com la de l'ACGIL, no sempre comptem amb l'altra veu. Com incorporen les entitats feministes o LGTBI la qüestió religiosa? Aquest és el marc de l'estudi elaborat pel centre d'Investigacions en Sociologia de la Religió (ISOR) de la UAB.

Finançat amb fons de la Direcció General d'Assumptes Religiosos, l'equip de treball s'ha preguntat com les entitats feministes, LGTBI i d'acollida a la migració de Santa Coloma de Gramenet, Vic i Lleida tracten el fet religiós. "Pel que hem vist, no hi ha un abordatge de la qüestió religiosa, i fins i tot hi ha una negació del fet religiós", afirma Víctor Albert Blanco, un dels investigadors.

En aquest sentit, la manera més freqüent de gestionar la tensió entre aquests dos àmbits és el

silenci. En el context actual, en què moltes persones han migrat cap a Catalunya i, a més de pertànyer al col·lectiu LGTBI, tenen una fe molt marcada pel seu país d'origen, es fa necessari buscar punts de contacte entre fe i sexualitat. "Hem vist que les entitats han d'integrar la perspectiva religiosa a la seva feina i també hem vist que moltes d'elles estan formades només per persones blanques", afegeixen des de l'estudi.

A les entitats els costa integrar el fet religiós, en gran part, pels segles de persecució que gais, lesbianes o transsexuals han viscut per part de les religions majoritàries. Per això, no costa d'entendre el que explica Valls de la primera vegada que l'associació a la qual pertany va entrar en contacte amb altres entitats LGTBI. "Al principi, ens miraven amb reticència i ens deien les *marieristis*, però un cop ens van conèixer la seva forma de veure'ns va canviar", afirma.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

L'àrea metropolitana no és de Ferraz

per Oriol López, secretari de Coordinació Municipal i Ciutats Grans d'Esquerra Republicana

Foto: Laura Busquets/ACN

Ahores d'ara tothom té clar que un dels objectius estratègics d'Esquerra Republicana de cara a les pròximes eleccions municipals és continuar fent forat a les zones metropolitanas del país, allà on més població es concentra i on tradicionalment l'independentisme ha tingut més dificultats per fer arribar el seu missatge. Una tendència que ha anat variant els darrers anys, en els quals ERC s'ha anat consolidant com a segona força, assolint fins i tot l'alcaldia en grans ciutats, com Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Tarragona, Sant Cugat i Sant Feliu de Llobregat, i també formant part del govern en d'altres, com Badalona, Castelldefels i Montcada i Reixac, per posar alguns exemples. Però ha arribat l'hora de fer un pas més, i aquesta voluntat es pot comprovar en l'elecció dels caps de llista republicans per a les eleccions del pròxim mes de maig. El cas més paradigmàtic és el de Gabriel Rufián, que recentment ha estat presentat com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma i que serà un dels referents més importants en aquesta aposta per continuar creixent en l'àmbit metropolità.

Els darrers 40 anys, els municipis amb més població de les grans àrees metropolitanas del país han estat governats de forma molt majoritària i ininterrompuda pel PSC, que a hores d'ara representa

un model de gestió municipal caduc, basat en el clientelisme i esquitxat, de vegades, per diversos casos de corrupció (cas Mercuri a Sabadell, cas Consell Esportiu a l'Hospitalet, cas Inipro a Tarragona...). En contraposició, des d'Esquerra Republicana proposem el nostre model basat en els valors republicans que ens defineixen des de fa més de 90 anys, amb la transparència, l'honestedat i el com-

Per fer realitat un canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a la metròpoli

promís amb el bé comú com a banderes que ens han de permetre transformar els municipis per millorar la vida de la ciutadania.

Això és el que veritablement ens mou: ser al costat de la gent per millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu treballem des de cadascun dels municipis del país on tenim representació i des de totes les institucions que liderem, començant per la Generalitat de Catalunya. En canvi, la manca de preocupació dels socialistes pel ben-

estar del conjunt de la ciutadania, especialment de les persones que viuen a l'àrea metropolitana, s'evidencia en la pèssima realitat de l'únic servei de Catalunya que gestiona al 100% el govern de l'Estat: Rodalies. ¿De què serveix regalar títols de transport si a l'hora de la veritat les persones que agafen un tren cada matí han de patir les deficiències d'un servei que els provoca l'angoixa de no saber si podran arribar al seu lloc de feina o a recollir els seus fills a l'escola? Ja n'hi ha prou de governar d'esquena a la ciutadania.

Per fer realitat aquest canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a les zones metropolitanas. És imprescindible per poder avançar en els dos grans objectius: d'una banda, ajudar la ciutadania en uns moments de grans dificultats, a causa de la inflació i l'augment dels preus dels serveis, i, d'altra banda, fer créixer el suport a la República catalana, ja que disposar de les eines d'un estat per posar-les al servei de la ciutadania és fonamental per poder millorar, de forma plenament efectiva, la vida de la ciutadania del nostre país. Com bé diu Gabriel Rufián, l'àrea metropolitana no és del PSOE, no és de Ferraz, és de la seva gent. Per això volem comptar amb totes i cadascuna de les persones que viuen a les zones metropolitanas del país per escriure conjuntament el futur. Un futur que volem republicà, pròsper i socialment just.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@apunte

La Joana Masdeu ha comès l'error de dir que era periodista parlamentària, on ens coneixem tots. Però si diu que és un veí de Cornellà que es queixa d'algo o un metge de Torroella que està veient quelcom rar als pacients, t'ho empasses. Vull dir que, a Twitter, desconfieu de tot.

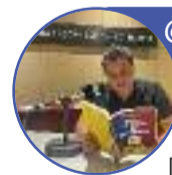
@laiamarques

Treballa a un *coworking* ple d'empreses punteres, *start-ups*, *entrepreneurs*, guiris, gent molt intel·ligent, cervells descomunals, innovació, *afterwork* i *candemor*, que tiren les llandes a l'orgànic i no volen posar el *puto* rentaplats perquè ja ho farà la treballadora de la neteja.

@CarlotaGurt

Benvolgudes (i abjectes) empreses, us recordo que les factures s'han de pagar a màxim 60 dies. Qualsevol termini superior és il·legal, fins i tot si s'estipula en el moment d'encarregar la feina. Gràcies per continuar infringint la llei. Ben cordialment, l'autònom maltractat.

@SiqueRodriguez

Definitivament, el *tribunero* ha mort. Avui [26 d'octubre de 2022, durant el partit contra el Bayern], amb l'equip eliminat, 84.000 persones. I amb 0-2, la gent continua animant. És un canvi en el mapa social del Camp Nou. Desconec si durarà o no. Però meix una anàlisi sociològica.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43221-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Casa Orsola

Els veïns de la Casa Orsola no es rendeixen i, de fet, la seva lluita contra la propietat, el fons Lioness Inversions, cada cop compta amb més adeptes. El 5 de novembre hi ha convocat un gran acte de suport als llogaters que promet ser multitudinari.

pàgina 10

Plàudite Teatre

Plàudite Teatre ha portat el seu projecte de teatre intergeneracional al barri de Sant Antoni amb la col·laboració de l'Escola Aldana, el CAP Manso i el Centre Cívic Cotxeres Borrell. La iniciativa aplega infants de 10 anys i gent gran.

pàgina 11

Ajuntament

La Plataforma Masriera, amb l'AV de la Dreta de l'Eixample al capdavant, creu que la reunió sobre el procés participatiu del Taller Masriera va ser un punt decebedor, però esperen que la situació es pugui reconduir.

pàgina 12

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 'Som-hi Roser' vol fer-nos por...
- 2 Queixes veïnals per l'estat de la superilla de Sant Antoni
- 3 Surt a la llum un tram del rec Comtal a la Diagonal per les obres del tramvia
- 4 Les terrasses d'Enric Granados hauran de tancar una hora abans a partir de demà
- 5 Precinten un polèmic restaurant d'Enric Granados

Tribuna oberta

El sidecar d'ERC i PSC

per Manuel Reyes, president del PP de Barcelona

Foto: Marióna Puig/ACN

Fa setmanes es trencava el Govern format per ERC i JxCat. De fet, això no va sorprendre ningú, ja que les seves diferències eren més que conegudes i cada dia teníem un nou capítol d'aquest joc de trons particular entre ambdues formacions que componien el Govern.

Finalment, va arribar el debat de política general i el divorci es va materialitzar, suposant per a JxCat una pèrdua molt gran tant d'influència com de persones que han hagut de marxar dels seus càrrecs, on estaven molt còmodament col·locades.

Però al PSC li ha faltat temps per llençar-se als braços d'ERC i donar la cobertura necessària a Pere Aragonès perquè el seu Govern no caigui i la legislatura pugui continuar. I és que els del PSC no deixen de ser un ten-

tacle més de Pedro Sánchez a Catalunya.

La continuïtat de Sánchez a la Moncloa està en mans d'ERC i la d'Aragonès a la Generalitat en mans del PSC. Dos governs i dos socis que es necessiten i que, per tant, han de continuar en la mateixa direcció, com si es tractés d'un sidecar. No es poden separar, i malgrat que de tant en tant fan el paperot, el que es processen mútuament és aquella mena d'amor fonamentat en la necessitat.

És obvi que a Catalunya cal un nou Govern. També a Madrid. Però tant ERC com el PSC saben perfectament que,

si convoquessin eleccions, els resultats no els serien prou favorables.

Mentre les disputes i el repartiment de cromos continuen, la gent al carrer ho està passant molt malament. Pugen els combustibles, puja la cistella de la compra, apugen els impostos...

Són moltes les persones que arriben a final de mes i que veuen com el seu salari no creix prou per cobrir una factura cara cop més cara. Necessitem un canvi ja, i fa falta gent responsable i amb seny al capdavant de les nostres institucions.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#MésApunyalaments

@ramossalvat: L'apunyalament entre les discoteques Brisas i Apolo se segueix investigant [...] La baralla la va motivar un robatori, s'ha d'aclarir si el mort era víctima o lladre.

#CanviDHora

@abocadecano: A casa tenim una fan del canvi d'hora que ja espera impacient que a les sis sigui fosc i negre. Coneixeu algú més així o tenim un exemplar únic?

#LulaVençBolsonaro

@Alex_Sants8: Resultats 2a volta de les presidencials brasileres als centres de votació a l'Estat. Barcelona: Lula 75,5%, Bolsonaro 24,5%. Madrid: Lula 56,1%, Bolsonaro 43,9%.

La ciutat sense carrers

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

El carrer ha mort, afirmava dogmàticament Le Corbusier en la dècada del 1930. Amb aquesta provocadora sentència, l'arquitecte franc-suís proposava una ciutat radiant, la Ville Radieuse, on els edificis s'aixecaven sobre pilars per deixar passar per sota un parc infinit, sense carrers delimitats, i els passadissos dels blocs residencials prenién el paper de "carrers interiors" d'accés als habitatges. Era temps d'entreguerres, en el qual el moviment modern pretenia reinventar la manera d'habitar i construir ciutats, en un intent de reescriure una història que es mostrava tràgica.

El projecte que, malauradament, s'ha començat a construir a l'Àràbia Saudita, The Line, pretén completar, en 50 anys, una ciutat per a 9 milions de persones amb un sol carrer recte de 170 quilòmetres de longitud i una amplada de 200 metres. 170 quilòmetres, perquè se'n facin una idea, és la distància entre Barcelona i Vielha o entre Lleida i Girona en una línia estrictament recta, sense concessions a la geografia, a l'existència de zones poblades o a la natura. Per si no n'hi hagués prou, aquest longitudinal despropòsit tindrà façanes de mirall a l'exterior, majoritàriament desert, que a més de dividir l'habitatge natural de moltes espècies confondrà les aus o altres animals, creient que volen cap a un horitzó llunyà. Una cosa semblant al que li passava a Jim Carrey al final de la pel·lícula *El xou de Truman* quan la proa del seu vaixell travessava la lona del decorat en forma de cel.

Veient les imatges virtuals de la vida interior d'aquesta "ciutat", crida l'atenció l'atmosfera que recrea, semblant a la d'un "mall" comercial a la qual ja comencem a estar acostumats i que, a l'Orient Pròxim, és tan habitual en les últimes ciutats *ex novo* aixecades al no-res: un passadís central amb botigues a banda i banda. Aquest únic espai central, en paraules dels seus creadors, es fa precisament "per evitar que hi hagi carrers". Segons sembla, aquesta vegada l'emergència climàtica i la contaminació a les ciutats han tornat a sentenciar els carrers com a culpables, eliminant-

los sense miraments en la construcció de la ciutat, en nom de l'ecoeficiència i la sostenibilitat.

Una trama de carrers era l'acte fundacional de les ciutats romanes. Tot començava amb una intersecció, la del Cardus Màximus, un carrer sensiblement orientat nord-sud, amb el Decumanus Màximus, en sentit est-oest, encara que també eren freqüents altres orientacions atenent el context on s'implantaven. La intersecció del Card amb el Decumà donava origen a una de les portes de la ciutat. D'una banda, el Fòrum (fora), on es comerciava amb l'exterior i, de l'altra, l'interior de la ciutat, que creixia en forma de malla afegint-hi carrers paral·lels i perpendiculars segons la mida de les *insulae* o parcel·les. El creixement de les ciutats acabava desbordant la pròpia porta, així que el fòrum es va convertir en l'espai públic central de la ciutat; el lloc de trobada i de debat.

Fotografia aportada per l'autor

A Barcino, el Card de la ciutat romana és el carrer Call i Llibreteria i el Decumà és la línia del carrer del Bisbe i el carrer de la Ciutat. Formen un angle d'uns 45° amb els eixos cardinals, molt semblant al de l'Eixample d'Indefons Cerdà, aixecat gairebé dos mil anys després. És curiós observar com el límit de l'Eixample que va projectar Cerdà, girat novament 45° respecte de la trama de l'Eixample, és la reinterpretació fidel del Card i del Decumà romà, en aquest cas l'avinguda Meridiana (nord-sud) i l'avinguda del Paral·lel (est-oest), a la intersecció de les quals hi ha els afores; el port on comerciem amb l'exterior. Diran vostès, doncs, que el Fòrum de les Cultures del 2004 es va fer en un lloc equivocat...

La intersecció, la cruïlla, és el que provoca la trobada; l'espai urbà per excel·lència. Com encertadament va assenyalar el desaparegut arquitecte i catedràtic d'Urbanisme Manuel de Solà-Morales, la veritable cèl·lula de l'Eixample barceloní no és l'illa, sinó la cruïlla de carrers aixamfranats. No debades, el primer assaig que es va fer per comprovar com es veuria aquesta nova arquitectura de l'Eixample va ser reproduir a escala real una cruïlla de carrers a l'interior de les muralles de la ciutat. Concretament, als carrers Doctor Dou i Pintor Fortuny, i que es pot visitar actualment.

Barcelona, comparada amb altres ciutats, és una ciutat petita i compacta. Propicia la vida urbana a través dels seus carrers, que juntament amb els seus parcs i les seves places generen llocs per a la trobada i l'intercanvi. Però també la fan molt còmoda i eficaç. La malla ha estat adoptada per infinitat de ciutats de tot el món, amb diferents mides i ritmes. Facilita la mobilitat i, amb això, optimitza l'energia que utilitzem per desplaçar-nos-hi. La proposta de la ciutat àrab, de 170 quilòmetres de llargada per 200 metres d'amplada, podria resoldre's fàcilment amb una malla de 5,83 quilòmetres de costat. Una cosa així com un quadrat des de la platja de Llevant fins al final del Paral·lel, vorejant la ronda de Dalt. Una superfície de 34 km², que cabria perfectament en els 100 km² que ocupa Barcelona.

No és estrany que els promotors anunciïn trens bala que permetran viatjar en només 20 minuts de punta a punta de la ciutat a més de 500 km/h —això si no hi ha parades intermèdies. Tot molt sostenible. No m'imagino oblidant-me les claus a casa i havent d'agafar el tren bala de nou, cosa que a Barcelona, per exemple, solucionaríem caminant, en bicicleta o agafant el V15. Una ciutat que es dissenya ineficient de sortida no pot pretendre ser més ecoeficient que les altres.

Tampoc no hi voldria viure i necessitar una ambulància, apagar un foc o ser rescatat en cas d'un atemptat o de qualsevol emergència. Res de bo sembla que pugui sortir d'una ciutat fundada a partir d'un únic carrer. Ben mirat, un Card. Un Card molt gran.

Les millors perles

Roba una tele d'una pensió, la porta fins a un bar i, quan s'adona que s'ha descuidat el comandament, torna a la pensió per recuperar-lo. És la jugada mestra d'una lladre a Galícia, segons ha explicat la Policia Local de Rolda da Muralla.

S'adonen que un quadre de Piet Mondrian ha estat 77 anys penjat del revés. L'experta que va detectar l'error no entén com ha pogut passar. La resta de mortals, en canvi, ho entenem perfectament. Ai, l'art contemporani.

Pedro Sánchez va celebrar poder "treballar juntament amb el Senegal" i visitar "el president del Senegal" durant un discurs fet a Kènia davant del president kenian. L'amfitrió li va haver de corregir l'error. De vegades un no sap ni on és.

El líder del PP, Alberto Núñez Feijóo, cita en un discurs "aquella distopia escrita per Orwell cap a l'any 84". Es referia a 1984, la cèlebre novel·la ambientada al 1984 i publicada... el 1949. No feu com ell: llegiu.

Twitter (@mterstegen1)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Amau
Nadeu

Tribuna

Les Lucindes de Barcelona

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Clàudia Campos/ACN

La Lucinda va arribar a Barcelona l'any 2017 des de la República Dominicana. Tenia 26 anys i dos fills preciosos que es varen quedar a Santo Domingo amb els avis. Dos anys més tard van arribar i ara viuen plegats en un barri de Barcelona. La Lucinda treballa al món de l'hostaleria. Bé, això és una apreciació genèrica que cal matisar per evitar confusions: neteja habitacions i fa llits, és a dir, una Kelly. Està contenta perquè amb el seu sou, esforçat i migrat, manté els seus fills i cada mes envia un bon grapat d'euros al seu país per ajudar la família. Ella sap que és el pal de paller de moltes persones i, encara que li costi entendre moltes de les coses que passen a Barcelona, s'esforça a participar i a contribuir en la vida comunitària. No està segura que hi hagi gaire més futur per a ella, però malgrat tot ha fet un curset de català, s'ha apuntat amb entusiasme a l'AMPA del col·legi dels nens i ha tret el nas en un centre de formació digital que Barcelona Activa té al barri. Algú li ha dit que val la pena i quelcom li dona voltes al cap. Potser amb una bona formació podria deixar les habitacions i fer alguna feina menys cansada i amb una mica més de perspectiva. La Lucinda farà el curs d'informàtica d'aquí a un mes, us ho puc assegurar, perquè a poc a poc s'ha adonat que el seu futur depèn d'ella mateixa.

La Lucinda sabia que ser dona no és una rèmorra ni un problema. Ho sabia des de petita, però a casa seva li havien ensenyat una altra cosa i els companys de carrer no l'havien ajudat gaire. Amb 17 anys va tenir el primer fill, d'un home qui sap on para. Tampoc és una tragèdia, li varen dir els pares, ni ets la primera ni seràs l'última i, a més, alguna cosa hi has fet. Amb 22 anys es va casar, ara sí amb un xicot del barri que li va jurar amor etern. El matrimoni encara segueix, però l'amor etern es va esvaïr en poc temps entre paraules gruixudes, alguna clatellada i nits solitàries sense explicacions ni consols. Va marxar sola, amb la promesa de tornar o recollir, és igual, i primer van arribar els fills,

després el marit. Ara té un tercer fill nascut a Barcelona i es diu Josep.

El pare volia posar-li Wilmar, però la Lucinda, no sap ben bé per què, es va entossudir a dir-li Josep. En realitat sí que ho sap. Li va posar Josep perquè ja li podia plantar cara al seu marit. Sembla poca cosa barallar-se per un nom, però ben mirat és una petita conquesta inimaginable només 5 anys enrere. La Lucinda ha descobert que té dret a un contracte laboral, que hi ha sindicats que treballen perquè el sou millori cada any i que els seus caps no són ni deus ni monstres que poden despertar-la de nit com un malson. A l'escola hi té un paper i les mestres li expliquen coses dels nens que no havia ni tan sols imaginat. Té amigues sense papers que li demanen consell i un dia va anar a una reunió de l'Ajuntament on va parlar. Qui ho hagués dit! Va parlar sense por. Va dir el que pensa. Va reivindicar.

El marit de la Lucinda no ho acaba d'entendre. He de dir-ho: mai va a recollir els nens. No és mala persona, ja no és com abans, però li costa trobar feina i passa massa tardes al bar de la plaça de sota casa. De vegades arriba a casa una mica tocat i aleshores se li escapa algun crit, però la Lucinda no afluixa. Els nens són el més important, però ella n'està al davant, i el Josep, amb tres anyets, només té edat per ser estimat. La Lucinda l'ha fet fora de casa tres vegades. La primera van ressonar els crits per tot el veïnat. La darrera va tornar amb el cap abaixat.

Jo no sé si la Lucinda ha tingut sort o no. Caldria anar endavant i enrere moltes vegades per comprovar on és la felicitat, però ara no té por de res i qui sap què hauria fet si hagués de fer aquest trànsit repetit. Com va escriure Hanif Kureishi, no s'hi val posar el cervell expert de l'home madur en el cos magnífic del jove aprenent, perquè la quadratura del cercle és tan impossible com irreal. Per això, aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur.

“

Aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur

”

Flaixos

@ratolinaemma: M'agradaria ser milionària per dedicar-me a fer invents per millorar la vida de les persones amb discapacitat. Què fan els milionaris amb la pasta?

@MAIbercocs: Soc a la Gran Via madrilenya, he entrat a una oficina bancària a fer una cosa, m'han atès en català. M'he passat el putu joc.

@paucusi: De vegades penso que l'única diferència entre la gent que té projectes i la que no és que la que en té qualifica de projectes coses que potser no són tan projectes.

Visita'ns a la clínica dental IO Calàbria

Primera revisió gratuïta

900 131 002
www.ioa.es

Escaneja'm i
demana cita!

“El teu benestar
comença aquí”

MARTINA KLEIN
Model

Més de
30
anys
d'experiència

- www.ioa.es
- institutosodontologicos

Quan
estàs bé,
somrius

Les llambordes que es van trobar sota l'asfalt del carrer Girona i de Consell de Cent, per les obres de la superilla a l'Eixample, es col·locaran a la futura plaça d'Enric Granados i en diversos punts del carrer de Girona.

Les terrasses d'Enric Granados ja tanquen una hora abans

CONVIVÈNCIA ▶ Les terrasses dels bars i restaurants del carrer Enric Granados han de tancar una hora abans des de divendres passat. La mesura s'havia aprovat a principis d'agost, però ha trigat gairebé tres mesos a fer-se efectiva perquè l'Ajuntament havia de resoldre la trentena d'al·legacions presentades pels restauradors.

Des de divendres, doncs, les terrasses d'Enric Granados han de tancar a les onze de la nit de dimecres a dijous. En canvi, els divendres, dissabtes i vigílies de festius l'hora de tancament és a les dotze de la nit. Pel que fa a l'obertura, està permesa a partir de les vuit del matí cada dia.

L'anunci de l'entrada en vigor de la mesura va arribar l'endemà de la manifestació contra el soroll organitzada precisament a Enric Granados. Sota el lema *Silenci: el soroll mata*, una cinquantena de persones es van concentrar dimecres passat al vespre per exigir una resposta urgent per posar fi a les molèsties que pateixen els veïns de la zona.

Protesta contra el soroll a Enric Granados. Foto: Twitter (@JxCatEixample)

NOUS LOCALS?

L'Ajuntament va decretar la suspensió de llicències per a nous bars i restaurants a Enric Granados el 2021. Tot i això, els veïns denuncien que en continuen apareixent. Jordi Badia, de SOS Enric Granados, explica que es tracta de "locals de restauració que obren amb llicències antigues". "No es donen noves llicències, però les que ja existien no caduquen", detalla. Així, diu, s'estan reobrint com a bars i restaurants alguns locals que els últims anys no s'havien dedicat a l'hostaleria, però que en-

car tenien la llicència. Tot plegat es tradueix en una xifra alarmant: "A Enric Granados hi ha 114 edificis de veïns i 119 llicències [de restauració]", segons Badia.

Per acabar-ho d'adobar, recorda que als carrers adjacents els bars, restaurants i terrasses segueixen proliferant. A més, assegura que "ningú compleix amb el màxim de taules permeses a les terrasses". D'aquesta manera, el problema s'estén "com una taca d'oli", lamenta Badia. "Enric Granados és l'exemple del que no pot tornar a passar", conclou.

El gran acte en defensa de la Casa Orsola ja és a punt

HABITATGE ▶ La lluita dels veïns i veïnes de la Casa Orsola amb la propietat de l'edifici, el fons Lioness Inversions, s'acosta a un punt calent. I és que el fons d'inversions continua amb la idea de no renovar els contractes i pujar els preus dels lloguers, provocant així que els actuals llogaters no puguin pagar-los i hagin de marxar.

És per aquest motiu que el pròxim 5 de novembre els veïns de la Casa Orsola, juntament amb el Sindicat de Llogaters i la Xarxa d'Habitatge de l'Esquer-

ra de l'Eixample, han organitzat un acte de suport als afectats que inclourà parlaments, circ i concerts per mostrar el rebuig a l'especulació als barris per part dels grups inversors.

Un dels veïns afectats, en Tono Hernández, explica que la situació ha anat a pitjor perquè el fons d'inversió, diu, ja no vol negociar i, a més, ha interposat dues denúncies a llogaters de l'edifici perquè marxin. És per això que considera l'acte del dia 5 molt important per donar més visibilitat a la causa.

Els veïns volen negociar el lloguer. Foto: Twitter (@XHabitatgeEE)

EMERGENCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

cyjudaucrania.com

Bizum - Codl: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

UNHCR ACNUR
La Agència de la ONU per a les Refugiades
COMUNICACIÓ ESPANOL

8 de novembre de 2022 a les 18.00h.

REFUGEES WELCOME?
REPTES I OPORTUNITATS DEL SISTEMA D'ASIL I ACOLLIDA A ESPANYA

Intervindran:

FRANCESCO PASETTI (CIDOB)
RODRIGO ARANEDA (ACATHI)
ALÈXIA RUÉ (UAB)
EMERGENCIA FRONTERA SUR

Modera:

ARNAU POY RENAU (UB, ICA)

ACTE INAUGURAL ICA. CURS 2022-2023

REFUGEES WELCOME
+ WELCOME YOUR FAMILIES

Lloc: Espai Línia: La Casa Dels Barris.
C. Girona 52, Barcelona. Entrada lliure

espai línia
@espai_linia

Sant Antoni

líniaeixample.cat

2 de novembre del 2022

Gastronomia | Tapes i begudes de tardor al barri

Sant Antoni Comerç organitza una nova edició del Tapantoni. Diversos comerços del barri oferiran una tapa especial i una beguda del 4 al 20 de novembre. Hi haurà bars i restaurants que també oferiran un menú.

Teatre intergeneracional per beneficiar petits i grans al barri

Anna Utiel
SANT ANTONI

Un grup de 4t de primària de l'Escola Aldana i uns quinze veïns de Sant Antoni majors de 65 anys començaran a fer teatre plegats la setmana vinent. Serà gràcies al projecte intergeneracional de Plàudite Teatre, amb la col·laboració de l'escola, el CAP Manso i el Centre Cívic Cotxeres Borrell.

Per entendre els beneficis d'aquesta iniciativa, va bé escoltar Gemma Fanlo, infermera del CAP i una de les responsables de l'arribada del projecte al barri. "A Sant Antoni hi ha molta gent gran en risc de patir soledat no desitjada", explica. Alhora, afegeix que "també hi ha molts infants d'origens diversos que no tenen els avis a Catalunya i que, per tant, no tenen referents de gent gran". Les peces encaixen soles.

"Des del CAP detectem quins pacients grans estan sols i no acostumen a fer activitats, i els pro-

Una edició anterior a un altre barri. Foto: Maribel Pozo Ruiz/Plàudite Teatre

posem apuntar-s'hi", comenta Fanlo. Una d'aquestes persones és la Marisol Rodríguez, que ha treballat tota la vida amb nens i nenes com a mestra. El projecte de teatre intergeneracional li sembla "increïble" perquè "és una manera de demostrar als petits que la gent gran també té molt a ensenyar-los i que cal cuidar-la i estimar-la". "És molt bonic ajuntar dues generacions diferents que en realitat tenen molt en comú, com ara la gran necessitat d'afecte", diu.

De moment, aquest mes d'octubre han començat els assajos per

separat, però dilluns vinent s'ajuntaran els dos grups. Al llarg del curs, petits i grans crearan una obra de teatre des de zero i la representaran el mes de maig. Fanlo, que ha estat present en les sessions de la gent gran, celebra que de seguida s'hagi generat un clima de confiança entre els participants. "Més enllà del projecte, fan xarxa entre ells i poden arribar a funcionar com a grup, motivant-se els uns als altres", destaca. Això facilita que s'apuntin a fer altres activitats i, finalment, que deixin enrere la sensació de soledat.

Clam veïnal per evitar que els cotxes tornin a la ronda

MOBILITAT ▶ La quarantena d'entitats que formen la Plataforma Propacificació de la ronda Sant Antoni no es rendeixen. El passat 27 d'octubre van emetre un nou comunicat en què reforcen la seva intenció de seguir "lluitant" perquè la ronda "continui sent per als vianants".

Afirmen que no acceptaran cap decisió que impliqui tornar a fer passar el trànsit per la ronda i exigeixen a l'Ajuntament que busqui alternatives. I és que la darrera proposta del consistori plantejava una ronda sense cot-

xes, però amb un carril bus de baixada i un carril bici bidireccional. Però des del mateix Ajuntament han negat que sigui la proposta definitiva.

En tot cas, cap projecte proposat fins ara pel consistori satisfà la quarantena d'entitats de Sant Antoni i el Raval que reclamen la pacificació total de la ronda. De fet, al comunicat emès destaquen els beneficis que ha tingut la planificació de l'espai en els últims quinze anys. Defensen la ronda com a "espai de passeig i trobada entre veïns".

El futur de la ronda Sant Antoni encara generen debat. Foto: Línia Eixample

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

2 de novembre del 2022

Espai públic | Rates als jardins de Palau Robert

Els jardins del Palau Robert han tancat al públic per la nova aparició de rates després que aquest estiu ja hagués passat el mateix. El tancament ha provocat la suspensió de l'exposició del 30è aniversari de Catalunya Informació.

Decepció amb l'inici del procés participatiu del Taller Masriera

PATRIMONI ▶ La Plataforma Masriera encarava la reunió de divendres passat amb l'Ajuntament amb una certa esperança. Era una trobada per obrir el procés participatiu que ha de concretar el futur del Taller Masriera, per al qual els veïns tenen una condició indiscutible: "Preservar el valor patrimonial del teatre Studium". La cita, però, va acabar amb un punt de "decepció", tal com reconeix l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample.

A la reunió, amb la sala de plens de la seu del Districte plena, es van presentar les dues propostes de l'Ajuntament. La primera, ubicar en aquest temple neoclàssic del carrer Bailèn un institut d'arts escèniques, que dependria del Consorci d'Educació. La segona, instal·lar-hi la Biblioteca Sofia Barat. Tot i que la primera era la que més convencien els veïns, des del mateix Consorci d'Educació van descartar d'entrada aquesta possibilitat.

"Se'n van despenjar dient que no els interessava", lamenten des

L'interior del Masriera amaga un teatre. Foto: Twitter (@48hOpenHouseBcn)

de l'AV, una de les entitats impulsores de la Plataforma Masriera. Per tant, només quedava damunt la taula l'opció de la biblioteca, que implicaria la transformació del teatre dels anys 30 que s'amaga a l'interior del temple. "El programa de biblioteca treballat fins ara demana suprimir l'escenari i convertir la platea en sala de lectura", asseguren els veïns.

D'altra banda, els responsables de la lluita veïnal pel Taller Mas-

riera denuncien que el consistori ha estat "tramitant canvis en la protecció" d'aquest patrimoni sense avisar la plataforma.

Amb tot, consideren que "no s'ha treballat prou" en els dos anys que han passat des de l'adquisició de l'edifici per part de l'Ajuntament. No obstant això, esperen que la situació es pugui reconduir a partir de la pròxima reunió amb el govern local, prevista per aquest mes de novembre.

La històrica llibreria Alibri tancarà a finals d'any

COMERÇ ▶ La llibreria Alibri, una de les llibreries amb més història de la ciutat i gairebé centenària, ha anunciat que tancarà les portes abans d'acabar l'any. El propietari de l'establiment ha decidit que no vol continuar amb el negoci sense concretar-ne més motius. Així ho ha avisat a 28 treballadors, que ja saben que no seguiran allà.

L'Alibri està situada al carrer Balmes 26 i és molt emblemàtica perquè va obrir l'any 1925 per una iniciativa de l'editorial Herder de la ciutat alemanya Fri-

burg. És per aquest motiu que històricament se l'ha conegut com la Herder i no pel seu nom actual, canvi que es va fer l'any 1999. Així doncs, el seu tancament implicarà una nova pèrdua d'un establiment tradicional del barri que només estava a tres anys de celebrar el centenari.

Una altra llibreria que ha anunciat el seu tancament el 31 de desembre és la Còmplices, del Gòtic, que després de 29 anys oberta i especialitzada en literatura LGTBQI+, abaixarà les persianes per donar pas a noves llibreries.

Aparador de novetats de l'Alibri. Foto: Facebook (@alibrillibreria)

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

amicdirectes
Creadors de continguts en català

1a Edició
**LLUMS, CÀMERA
EN DIRECTE I...**

ACCIÓ!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre de 2022 a:
amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO, Batxillerat o CFGM
participa i guanya el teu premi!

Organitza:
amic associació de mitjans d'informació i comunicació

Amb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Sagrada Família

líniaeixample.cat

2 de novembre del 2022

Solidaritat | L'Aula Ambiental busca voluntaris

L'Aula Ambiental, el servei d'informació i educació ambiental del districte, està buscant voluntaris i voluntàries perquè els ajudin amb la recollida de roba que faran el 8 i 10 de novembre a la seva seu del carrer Lepant.

La Fal·lera Gegantera vol créixer per fomentar la cultura popular

TRADICIÓ ▶ L'Associació Fal·lera Gegantera de la Sagrada Família ha viscut "moments de tot" des de la seva fundació, l'any 1989. I, d'uns anys ençà, està travessant una etapa "fluixeta". Ho reconeix una de les caps de colla de l'entitat, Sara Fructuoso, que manté intactes les ganes de fer créixer el grup per continuar fomentant la cultura popular.

Tot i que són una trentena de membres, sovint costa que tots puguin assistir a les sortides i acaba faltant-hi gent. Això els impedeix en moltes ocasions mostrar al públic totes les figures de què disposen. "Ens falten portadors, músics i integrants en general", diu Fructuoso, que defensa que "com més persones s'hi apuntin, millor". "Sempre fan falta mans per a tot, no necessitem només gent que pugui portar gegants", puntualitza.

De fet, busquen sobretot famílies amb fills petits. Fructuoso assegura que, molts cops, quan els nens i nenes es fan grans, les famílies decideixen

Foto de família de la colla gegantera del barri. Foto: Facebook (fagesafa)

deixar la colla, i lamenta que últimament no s'estigui produint el relleu generacional que caldria. La cap de colla –que lidera l'entitat juntament amb Víctor Torres, l'altre cap– anima mares, pares i infants a afegir-s'hi i argumenta que l'associació compta amb "un ambient ideal, molt familiar i festiu".

QUE NO ES PERDI LA TRADICIÓ
L'objectiu de la Fal·lera Gegantera és mantenir viva la cultura popular. La cap de colla admet que aquesta no és una tasca fàcil a Barcelona en general i a la Sagrada Família en particular. "Al barri costa molt, però no podem deixar que es perdi la tradició", afirma, convençuda.

Unes obres a Sardenya treuen la son als veïns i a una escola

QUEIXES ▶ Unes obres estan provocant molts maldecaps als veïns del número 354 del carrer Sardenya i a l'Escola Sagrada Família. Es tracta dels treballs de demolició de l'antic edifici de la fàbrica Lacer, tal com ha publicat recentment *betevé*.

En declaracions a aquest mitjà, diversos veïns de la finca de Sardenya, 354 van assegurar fa uns dies que les obres havien provocat esquerdes i altres desperfectes a l'edifici. De fet, admeten fins i tot que tenen por del que pugui passar.

A banda d'aquesta preocupació, han de bregar també amb les molèsties que causen els cops i el soroll de les obres.

DIFICULTATS PER FER CLASSE
Precisament, la contaminació acústica és el problema que denuncia l'Escola Sagrada Família. A través de Twitter, s'han queixat que el soroll que pateixen alumnes i professors supera els màxims recomanats per l'Organització Mundial de la Salut (OMS). Això, lamenten, no els permet fer classe amb normalitat.

El problemàtic edifici en obres del carrer Sardenya. Foto: Google Maps

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

Fort Pienc

líniaeixample.cat

2 de novembre del 2022

Urbanisme | La futura superilla del Fort Pienc

La proposta de l'Ajuntament per a la superilla del Fort Pienc inclou tres eixos verds: un de vertical, el carrer Sicília, i dos d'horizontals, Consell de Cent i Ausiàs March. A les cruïlles d'aquests carrers es faran dues places.

Denuncien que la nova àrea de gossos no ha resolt l'incivisme

ESPAI PÚBLIC ▶ L'àrea d'esbarjo de gossos del parc de l'Estació del Nord va obrir a principis d'octubre després d'alguns retards. Els veïns del Fort Pienc es pensaven que, amb aquesta esperada inauguració, desapareixerien els problemes d'incivisme per part de propietaris de gossos que feia temps que denunciaven. Ara, però, asseguren que no ha estat així. "Molts cops l'àrea està completament buida i el parc està ple de gossos", lamenta el president de l'Associació de Veïns del barri, Joaquim Mallén. A més, recorda que la nova àrea és la més gran de l'Eixample i una de les més grans de la ciutat, i que ha costat aproximadament un milió d'euros.

El que denuncien des de l'AV del Fort Pienc es pot comprovar fàcilment fent un tomb pel parc. Aquest dilluns mateix, al voltant de les 10 del matí, *Línia Eixample* va constatar com hi havia més persones amb els seus gossos a fora de l'àrea per aquests animals que no pas a dins. De fet,

Al parc encara hi ha gossos deslligats. Fotos: Línia Eixample

al voltant de sis o set gossos corrien per bona part del parc, mentre que gairebé una desena més també estaven voltant pel recinte amb els seus amos a prop controlant-los. Una imatge que contrastava amb la de l'àrea de gossos, que, tot sigui dit, queda lleugerament amagada i enclotada a ulls dels vianants.

"Ens van dir que posarien agents cívics a la zona, però no n'hem vist cap", apunta Mallén, que avança que portaran el tema a la pròxima Audiència Pública. El representant veïnal intueix que els infractors no reaccionaran fins que no els comencin a posar multes, si bé desitjaria que no fos necessari arribar a aquest punt.

Surt a la llum un tram del rec Comtal a les obres del tramvia

PATRIMONI ▶ El passat barceloní que havia quedat soterrat pel pas del temps està emergint a la superfície amb les nombroses obres que s'estan fent a la ciutat últimament. La darrera descoberta ha estat un tram del rec Comtal que ha sortit a la llum durant les obres del tramvia per la Diagonal. Els operaris van trobar l'antiga estructura fa uns dies, al tram de l'avinguda comprès entre els carrers Castillejos i Padilla.

Des de l'Arxiu Històric Fort Pienc, Gisela Boronat ha detallat a *Línia Eixample* que el tros des-

cobert correspon a un desviament que es va fer a finals del segle XIX o principis del XX. L'original, recorda Boronat, "passa pel mig de l'illa de cases" que hi ha en aquesta àrea. Segons *betevé*, els arqueòlegs de l'Ajuntament estan documentant les restes i tot apunta que després les retiraran per poder reprendre les obres.

En els últims mesos, al districte han quedat al descobert altres elements de la Barcelona soterrada, com les vies de l'antic tramvia, les velles llambordes i fins i tot una històrica masia.

El tram del rec descobert a les obres del tramvia. Foto: Arxiu Històric Fort Pienc

Hotels que són autèntiques joies
 Concèp, l'Especialització Monument

B^{HH}
 Gremi d'Hotels de Barcelona

Ajuntament de Barcelona

La Casa
 dels Barris

espai línia

Girona, 52
 Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
 9:00h a 14:00h els divendres

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Els jardins més il·lustrats de l'Eixample

EIXAMPLE/ Els jardins Ferran Soldevila, integrats a l'edifici històric de la UB, són un autèntic oasi de pau i de natura en ple centre de Barcelona. Però, a més, aquest és un dels espais més interessants de la ciutat des d'un punt de vista botànic, perquè el seu origen era il·lustrar els primers estudiants de la universitat.

El que anomenem popularment l'edifici històric és un recinte dissenyat per l'arquitecte Elies Rogent que va veure la llum entre 1863 i 1882. El projecte anava molt més enllà de construir una simple seu. Després de la clausura de la Universitat de Cervera, els antics Estudis Generals, fundats el 1450, tornaven a Barcelona. Rogent es va atrevir a ubicar-los en una construcció neoromànica a la nova Barcelona que estava creixent més enllà de les muralles.

Més enllà de ser un oasi de pau i de natura a l'Eixample, destaquen per la seva riquesa botànica i el valor històric

En aquell edifici imponent, que tant va impressionar els barcelonins de l'època, Rogent va decidir col·locar uns jardins als claustres laterals. El seu objectiu era didàctic, i per això s'hi van plantar espècies d'arreu del món. Aquesta finalitat es va mantenir fins al 1995, quan es van obrir al

Foto: Ajuntament

públic en general i es van dedicar a l'hortorador Ferran Soldevila. Des de llavors s'han convertit en un reducte de pau compartit per estudiants, visitants i una petita colònia de gats.

Però si els jardins Ferran Soldevila destaquen per alguna cosa, és per la seva riquesa botànica. Hi ha espècies exòtiques com el bellaombra, l'únic arbre que creix a la Pampa argentina; la iuca, el ginkgo, el

cedre de l'Himàlaia, l'àloe o els roures turcs i australià. També hi ha espècies mediterrànies, com l'alzina, el pi pinyer, el xiprer, el garrofer i la figuera. Alguns exemplars de tots aquests arbres són els més antics que es conserven a la ciutat.

Als jardins s'hi pot accedir des de diversos punts. A banda i banda de l'entrada principal de la universitat hi ha els patis de Ciències (a la dreta) i de Lletres (a l'es-

querra) connectats per un passadís. Al llarg d'aquests claustres s'estén el jardí. Al pati de Lletres es poden veure tarongers amargs, xiprers i un ficus de Bengala. Al de Ciències s'hi troben magnòlies, xiprers i un altre ficus. I en la confluència dels dos camins, un espai central emmarcat per bancs de pedra, heura i arbres gegantins on hi ha un brollador i un estany romàntic habitat per peixos i granotes.

L'Institut Europeu del Disseny: escola de moda amb passat industrial

GRÀCIA/ L'Institut Europeu del Disseny és un molt bon model de reciclatge professional i arquitectònic. Una vella fàbrica tèxtil, la Macson, construïda l'any 1942, coneguda com el Duomo de la Vila de Gràcia i que va viure els millors moments de la indústria a Catalunya, reconvertida, o reciclada, en una escola de moda i disseny de projecció mundial al segle XXI.

Per aconseguir-ho, l'edifici original de la fàbrica es va transformar el 2011 en un espai de 5.000 metres quadrats on es van instal·lar l'IED Design, l'IED Moda i l'IED Visual Communication, tres departaments dedicats a la formació de futurs professionals tot seguint el sistema acadèmic anglès avalat per la Universitat de Westminster.

Rere el projecte educatiu de l'IED hi ha un italià, Francesco Morelli, que l'any 1966 va crear a Milà una escola internacional capaç de formar dissenyadors competitius a escala mundial. Avui dia compta amb dotze seus, a Itàlia, Espanya i Brasil. La de Barcelona acull cada any entorn de 700 estudiants estrangers de disseny, moda, arts visuals i comunicació.

Foto: Aj.

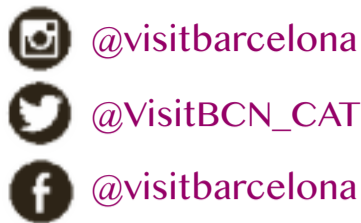
Un Parc de Recerca Biomèdica de cara al mar

CIUTAT VELLA/ Situat a primera línia de mar, el Parc de Recerca Biomèdica no només és un referent europeu en investigació, sinó també un edifici emblemàtic.

Manel Brullet i Albert de Pineda van dissenyar el 2006 aquest edifici que sembla suspès en l'aire gràcies a un giny arquitectònic. La façana exterior, revestida de fusta, no arriba a tocar a terra, cosa que transmet a l'edifici aquesta lleugeresa. També destaca la forma el·líptica, oberta pel mig en forma de lletra U i que permet que els departaments estiguin encarats cap al mar.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

De fàbrica de llana a museu de pintura contemporània

Foto: Arxiu

SANT MARTÍ/ Un museu de pintura destaca enmig del districte tecnològic 22@, al carrer Roc Boronat. Es tracta del Museu Can Framis, de la Fundació Vila Casas, que exhibeix obres d'art en un edifici que un dia va ser una fàbrica de llana, durant l'època daurada de la indústria al Poblenou. Ara és un model de rehabilitació i de foment de la creativitat en un barri que ha canviat la indústria tradicional per la tecnologia.

La història de Can Framis comença durant la primera meitat del segle XIX. L'any 1840, Joan Framis apareix en uns documents com a propietari d'un establiment industrial a tocar de les aigües de la séquia de la Llacuna. Els mapes que es conserven d'aquella època mostren naus industrials i també casetes per a treballadors. El complex de Can Framis es

va convertir en poc temps en un dels més importants del sector dels acabats tèxtils de la vila de Sant Martí.

Després de la Guerra Civil, l'imperi dels Framis es va anar fragmentant. L'espai es va dividir per allotjar-hi noves empreses i altres activitats industrials, però el Poblenou industrial estava en decadència, i cap a finals del segle XX la degradació era molt evident.

UN ABANS I UN DESPRÉS

El 2009 va arribar la salvació: un projecte per transformar l'espai en un museu sense perdre el valor històric de l'edifici central. Jordi Badia, de l'estudi BAAS d'arquitectura, va rehabilitar dues de les tres naus originals i va substituir la tercera, que estava molt malmesa, per una nova edificació. Els tres espais,

més la vella xemeneia de grans dimensions, formen des de llavors una plaça molt àmplia que acull les instal·lacions del Museu de Pintura Contemporània Can Framis, on s'exposen al voltant de 300 obres des dels anys 60 fins a l'actualitat i que pertanyen a diversos artistes nascuts o residents a Catalunya. A banda, a l'Espai A0 de Can Framis se celebren exposicions temporals.

El museu, amb les seves parts de formigó bast, els maons a la vista i les finestres tapiades, tot cobert amb pintura grisa, vol representar el pas del temps i mostrar l'evolució de l'espai des de la fàbrica de llana del segle XIX fins al museu d'art contemporani del XXI. I al voltant, els jardins de Miquel Martí i Pol ofereixen una mica de pau i tranquil·litat en ple centre neuràlgic del 22@.

Sant Andreu

Una cocteleria molt indiana

Un dels petits secrets que amaga Sant Andreu és Villa Jazmines, una torre colonial situada a l'encreuament entre els carrers de Pinar del Río i de Francesc Tàrraga, al barri dels Indians. És un record molt ben conservat dels indians a Sant Andreu i un exemple notable de supervivència arquitectònica.

INDIANS A SANT ANDREU

Els indians és el nom que tenien els aventurers i comerciants catalans de finals del segle XIX i principis del XX que tornaven a casa després d'haver passat molts anys a les colònies espanyoles. Havien emigrat pobres i tornaven rics. En arribar, construïen grans mansions, vestien amb elegància i fins i tot actuaven com a mecenes i patrocinadors, cosa que els va fer molt populars a l'època. Aquelles cases d'indians que van construir són un molt bon exemple de la millor arquitectura d'aquells anys.

L'arquitecte Ferran Tarragó va projectar Villa Jazmines l'any 1920 per encàrrec d'un d'aquests indians, José Racionero Torres. Tot i que des dels anys 50 i fins al 1987 va allotjar l'escola Ferton, la casa encara conserva la seva aparença, amb una gran torre central, un antic mirador i les palmeres del jardí. Actualment, acull una cocteleria tan popular que ha prestat el seu propi nom a la casa: la Torre Rosa.

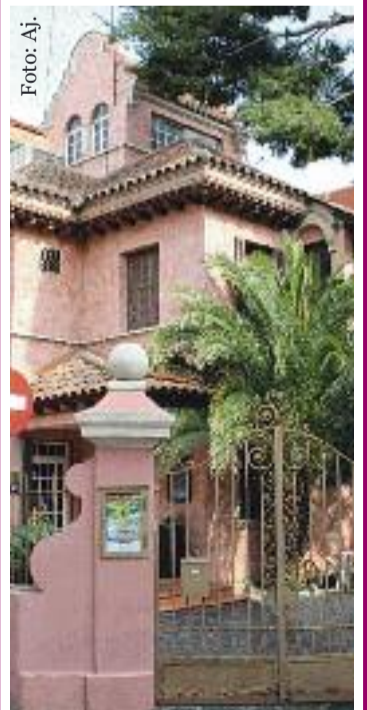

Foto: Aj.

La Masia de Can Fargues: fortalesa, casa de camp i escola de música

Foto: Ajuntament

HORTA - GUINARDÓ/ La Masia de Can Fargues forma part del paisatge d'Horta des del segle XII. El primer record que en conservem és el d'una torre defensiva que devia protegir el territori d'algun senyor feudal que desconeixem. Sí que sabem que al segle XIII passa a mans de la família de Josep Maria Pujol, que a poc a poc i al llarg de diverses generacions transforma aquella fortalesa militar en un important nucli agrícola que agrupava diverses edificacions i comprenia tot l'espai que avui ocupa el Parc del Guinardó.

Fins al segle XIX, Can Fargues era una casa de camp de manual, amb una residència principal, de dues plantes i unes golfes, casa de masovers i tots els serveis necessaris per a una masia: l'era, el paller, una bassa d'aigua, una capella i un celler.

El nom actual de l'emplaçament prové de Pere Fargas i la seva dona, Montserrat de Casanovas. Ella va adquirir la propietat a principis del segle XX i hi va viure fins a la seva mort, el 1948. La família va mantenir-ne el control fins que els hereus van vendre la propietat a l'empresa Unicompta el 1997.

Quan els veïns van saber els plans que la immobiliària tenia per a la masia es van mobilitzar per salvar-la. L'any 2009 van aconseguir que l'Ajuntament l'expropiés i que la Generalitat declarés la masia Bé Cultural d'Interès Nacional. Finalment, l'any 2012 es va acordar delimitar l'entorn per protegir l'edifici de qualsevol agressió. Avui, l'edifici principal de Can Fargues, la masia, allotja l'Escola Municipal de Música d'Horta-Guinardó.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més de 45.000 assistents al Mercat de Mercats

Fotos: Ajuntament

al salmó i a la tonyina i l'Espai de Consum Responsable i la fundació Espigoladors van il·lustrar els curiosos sobre com n'és de fàcil i necessari reaprofitar el pa que comprem cada dia.

La fira ha posat èmfasi en la cuina de mercat, el reaprofitament dels aliments i la sostenibilitat

Una de les novetats d'aquesta edició, i que va generar molt d'interès, va ser una simulació d'una subhasta de peix. La Confraria de Pescadors de Barcelona va fer una demostració de com funciona una subhasta pública i els visitants van poder sentir-se per un dia peixaters o restauradors de llotja buscant les millors peces.

Una altra novetat va ser la presentació de *Temps de Mercats*, una guia receptari de productes de temporada escrita per Carme Gasull. És un llibre que reivindica "l'exotisme de proximitat", que no és altra cosa que una àmplia gamma de productes molt populars en altres èpoques i que s'estan convertint en aliments exòtics per a les noves generacions. La guia inclou també receptes per a cada estació de l'any i consells sobre cuina sostenible per evitar el malbaratament alimentari.

Mercats

El cap de setmana del 21 al 23 d'octubre va tenir lloc l'onzena edició del Mercat de Mercats, la fira que reivindica aquests espais municipals i que promou la gastronomia de proximitat i sostenible. 45.000 persones van acudir a la plaça de les Glòries Catalanes i van gaudir d'una festa amb molt de menjar, però també amb moltes activitats divulgatives i familiars.

Onze comerciants dels mercats de Barcelona van traslladar la seva parada per un dia a les Glòries per mostrar els seus productes de qualitat i de proximitat als visitants, que van disposar d'una zona de barbacoa i de pícnic on cuinar i menjar els aliments que compraven.

A més, la festa disposava d'un espai familiar on els infants van poder disfrutar de nombroses activitats, sempre relacionades amb la gastronomia i els mercats.

En aquesta edició, la fira ha posat èmfasi en la sostenibilitat i el reaprofitament alimentari, que han sigut el tema central de les ponències, els *showcooking*s, els tasts i les presentacions que es van portar a terme al llarg del cap de setmana.

El xef Rafuel va defensar la cuina de mercat com la més sostenible, Anjalina Chugani va mostrar com es poden reaprofitar els llegums, Hung Fai va ensenyar als assistents a treure el màxim partit

Els bars dels mercats se sumen al Cafè Solidari de Sant Joan de Déu

Solidaritat

Més de 400 bars de l'àrea metropolitana de Barcelona han participat en la campanya del Cafè Solidari Sant Joan de Déu. Del 21 al 30 d'octubre els establiments han contribuït a conscienciar els clients sobre la soledat i han recollit fons per millorar la vida de les persones que la pateixen. El lema era: que tothom tingui algú amb qui fer un cafè.

En la campanya també han participat alguns bars dels mercats municipals, com el de Galvany (Cafés Caracas, El cafè del Galvany-El Rebot), el de Sarrià (Bar del Mercat de Sarrià), el de l'Estrella (Bar Estrella), el de l'Abaceria (Bar Cal Mingo y Loli) o el de les Corts (Visuara).

La soledat no desitjada afecta cada cop més persones a la ciutat i la campanya ha volgut abordar la qüestió en un dels espais més adequats, els bars i les cafeteries, que són els llocs on les persones solitàries van a cercar una mica de caliu.

Associem la soledat a la gent gran, però és un problema que afecta moltes més persones. L'Enquesta Òmnibus 2022 revela que 70.000 persones a Barcelona se senten soles freqüentment. Però, a més, el 22% dels infants o el 32% dels joves també se senten així de tant en tant.

L'Hospital de Sant Joan de Déu promou teràpies complementàries que són la clau per trencar el sentiment de soledat no desitjada i oferir la companyia que necessiten aquestes persones.

Foto: Sant Joan de Déu

consum sostenible i de proximitat

Reducció de l'horari dels llums de Nadal per estalviar

Nadal

En virtut del compromís global per estalviar energia, l'Ajuntament i les patronals del comerç i la restauració han acordat una reducció de 42 hores de l'enllumenat nadalenc a Barcelona. La regidora de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, ha destacat que, "en el context de crisi energètica que estem vivint actualment, és essencial prendre mesures d'estalvi en l'enllumenat nadalenc, tenint en compte que aquesta iniciativa és molt necessària per al sector comercial, un dels que més està patint la crisi econòmica".

Precisament, per intentar conciliar ambdós compromisos, amb l'estalvi i amb el comerç, Ballarín remarca que s'ha "apostat per mantenir l'enllumenat però reduir els hora-

ris d'encesa, cosa que permet reduir el consum energètic i mantenir alhora l'esperit nadalenc als carrers".

Paral·lelament, i també per contribuir a la causa, l'Ajuntament garanteix que el 100% de bombetes seran LED, que tenen un consum energètic inferior a l'habitual.

ENCESA DE LLUMS

La campanya començarà el 24 de novembre a les 18.30 h i s'allargarà fins al 6 de gener. Els horaris d'encesa variaran segons el dia de la setmana. De diumenge a dijous s'encendran de 17.30 a 22 h. Divendres i dissabtes, de 17.30 a 23 h. El 31 de desembre i el 5 de gener, excepcionalment, l'horari s'allargarà fins a la 1 de la matinada. I el 24 de novembre, el dia de la inauguració, es mantindran enceses fins a les 24 h.

D'altra banda, el decret que contempla i regula aquesta reducció horària també condiciona el calendari i l'horari d'encesa a les possibles limitacions que es poguessin acordar des d'altres administracions públiques en cas d'emergència. Si això succeís, l'enllumenat de Barcelona es podria adaptar a les necessitats de forma automàtica.

L'Ajuntament també ha volgut recordar que, al marge dels llums instal·lats directament, el consistori finança el 75% de l'enllumenat que depèn de les associacions de veïns o comerciants. Les entitats que vulguin accedir a aquestes ajudes poden sol·licitar una subvenció o bé demanar al mateix Ajuntament que contracti i instal·li la il·luminació d'una zona determinada i abonar posteriorment el 25% de la factura corresponent a l'entitat.

EN PRIMERA PERSONA

"Part de l'èxit és que hi ha un comerç molt especialitzat"

Carlos Del Río

Centre de dia Vincles (Eix Comercial Fort Pienc)

L'Eix Comercial Fort Pienc en prepara una de ben grossa. Ens ho explica en Carlos Del Río, propietari del Centre de dia Vincles (Casp, 104) i president de l'Eix. Reivindica l'especialització, però cal treballar molt més les qüestions d'identitat.

Quines perspectives hi ha per al comerç al Fort Pienc?

Encara estem en una inèrcia que perdura des de l'obertura de mesures postcovid i l'arribada del turisme. Tot plegat és un context positiu quant a activitat, però no tant quant a rendiment.

Quin és el vostre punt fort?

Part de l'èxit del nostre barri, i s'ha vist durant la pandèmia, és que hi ha un comerç molt especialitzat. Hi ha persones que fan coses molt concretes, o que les fan molt bé, com l'atenció al client, que és molt professional.

I què podeu millorar?

Estem treballant en una campanya d'envergadura i que es preveu que tindrà molt d'èxit. Té l'objectiu de generar identitat de barri. Actualment n'hi ha, però no té res a veure amb la que hi pot haver en barris com Sants o el Poblenou, per exemple.

I l'Ajuntament, en què pot contribuir a la causa?

La queixa més recurrent al nostre barri és la neteja. És molt deficient quant a reg, quant a recollida de residus als comerciants, quant a la recollida després d'esdeveniments especials... Una mica desastrós, la veritat.

Foto: Ajuntament

Barcelona busca comerciants per dinamitzar els barris

Foto: Ajuntament

Negocis

L'Ajuntament ha posat en marxa dues convocatòries per captar projectes per a 36 locals municipals de planta baixa, 9 d'ells a Ciutat Vella. El consistori ofereix un lloguer per sota de mercat, entre un 30 i un 50% més barat, i altres condicions avantatjoses amb l'objectiu de reactivar econòmicament locals tancats i dinamitzar els barris.

La convocatòria general ofereix, d'una banda, 23 locals per sota dels 400 m², i, de l'altra, 4 locals grans, d'entre 400 i 1.000 m². En funció del tipus de negoci i de les necessitats del projecte es pot optar a uns o als altres, sempre amb preu públic i amb contractes d'un màxim de 10 anys de durada.

Les sol·licituds es poden presentar fins al 20 de gener de 2023 i els locals es poden visitar virtualment, i també en persona, abans de prendre cap decisió. Podeu informar-vos sobre la documentació necessària, les adreces i les visites al correu xarxalocals@bcn.cat.

NEGOCIS VIABLES I POSITIUS

Quant als requisits, es demana una declaració responsable que acrediti la solvència del sol·licitant i una oferta tècnica amb els detalls. Els criteris generals per valorar les propostes són la viabilitat del negoci i que tingui un impacte positiu en l'entorn, tant en l'àmbit econòmic com en el social, perquè també hi ha una convocatòria adreçada a projectes culturals. Igualment, es valorarà que el negoci estigui en situació de pressió immobiliària.

Marta Franzi és llum

» La capitana del CB Roser de 2a Catalana està agraïda pel suport rebut en els moments més durs
 » "Realment tinc els ulls ben oberts per observar l'ànim de cada jugadora", confessa la fisioterapeuta

Toni Delgado
EL FORT PIENC

"No em van mirar ni em van tractar amb llàstima. Simplement, em van donar suport, ja fos per fer un cafè, escoltar-me i plorar, marxar fora un cap de setmana... Sentia que estaven al meu costat i això no ho oblidaré mai. Per a mi aquest club és com una família", confessa, emocionada, Marta Franzi (Barcelona, 1993), jugadora del CB Roser de Segona Catalana i entrenadora del júnior negre femení. Potser sent l'entitat com si fos una abraçada contínua.

Viu la seva 17a temporada al CB Roser i en aquest temps ha patit els dos cops més durs de la seva vida: primer la pèrdua del seu germà David i, anys més tard, la del pare, en Juan. "Sempre m'he sentit tan estimada aquí, tant...", afegix.

Franzi enumera amb devoció moltes persones que la van acompanyar en aquells moments. Suports com Xavi Bo-

nastre, el seu tècnic en aquelles dues etapes i que "sempre m'ha ajudat en tot", o la seva ja ex-companya Marina Forrellat, "un etern pilar per a mi" amb qui va arribar al club procedent d'un equip mixt del Col·legi Escolàpies Llúria que es va desfer.

ELS VINCLS

L'entrevistada desprèn llum, energia i alegria. Cuida i fomenta els vincles, la cohesió i la confiança en l'equip, i transmet les seves experiències perquè les noves "sentin els colors i s'aprenguin l'himne del club". Franzi comparteix la capitania amb Laura Balagué: "Tinc els ulls ben oberts per observar l'ànim de cada jugadora i saben que poden comptar amb mi per al que necessitin. Quan ens coneguem més, serem un grup molt maco". Cristina Puyal, que s'ha retirat per una lesió al genoll i que ara forma part de l'staff, Meritxell Gabarró i ella són les úniques que continuen del curs passat.

Com a entrenadora del júnior negre femení del CB Roser intenta transmetre "ambició i ga-

Marta Franzi amb la bufanda del CB Roser. Foto: Mireia Pallarès

nes de millorar i ser competitives". Li encanta que el grup sigui intens i es deixi l'ànima en cada entrenament, que estigui unit dins i fora de la pista, i que tingui "sentiment de pertinença al club".

No sorprèn gens que la barcelonina sigui fisioterapeuta, un ofici pel qual, segons defensa, cal empatia, saber escoltar i generar confiança, i voler ajudar i motivar el o la pacient perquè "faci els exercicis que li vagin bé". Franzi treballa ara en una residència:

"És molt reconfortant veure l'agraïment de la gent gran, per a qui el treball de fisioteràpia és fonamental. La vida és moviment. L'estil de vida és mantenir-se actiu. Ens han ficat al cap que si ens fa mal alguna cosa, cal fer repòs... I moltes vegades aquest repòs és perjudicial!".

La pregunta és... Com viu una fisioterapeuta la seva pròpia lesió? Franzi respon amb un somriure abans de descriure com va pair l'únic contratemps

físic greu que ha tingut, el trencament del lligament encreuat anterior del genoll esquerre: "Va ser duríssim! Duríssim! Tenir més coneixements sobre el meu cos va fer que m'obsessionés amb la lesió. Temia que la recuperació no sortís bé...".

Quan no feia gaires dies que l'entrevistada havia començat a entrenar-se a la pista, va arribar la pandèmia, i quan, temps més tard, estava agafant ritme, notava un "dolor molt persistent" després d'una estona de carrera contínua. "En un principi, el metge em deia que estava tot bé, però jo vaig insistir amb el que sentia", recorda. L'ecografia va mostrar que un clau que li havien posat a l'operació sobresortia un mil·límetre i li fregava el tendó i el múscul. A la intervenció li van llimar una mica el clau.

Després, va fer treball individual al gimnàs i anava a un entrenador personal un cop per setmana. "Vaig ser molt exigent amb mi mateixa i mai en tenia prou. Reconec que em va costar recuperar la confiança en mi i en el meu genoll", tanca Franzi.

3a Catalana de futbol

Equip	PTS	GF	GC
1. FC Can Buxeres	16	17	9
2. FC l'Esquerra	15	14	6
3. Planadeu-Roureda	15	16	10
4. CF Sant Adrià	13	15	6
5. M.E.F. Joan Murtró	13	14	7
6. CF La Romànica	13	13	15

Tot l'esport, a liniaeixample.cat

2a de futsal

Equip	PTS	GF	GC
1. Penya Esplugues	13	40	4
2. CFS Castellón	12	23	8
3. InterSala Zaragoza	12	19	14
4. Rubí FS	10	20	14
5. CFS Eixample	9	14	6
6. AE Les Corts-UBAE	7	20	7
7. CN Caldes	7	14	11
8. FS Castelldefels	7	11	13

Classificacions

Equip	PG	PF	PC
7. CD B. Zaragoza	3	295	330
8. CB Valls	2	332	325
9. CB Tarragona	2	371	364
10. CB Igualada	2	348	383
11. SESE	1	312	345
12. CB Roser	1	308	368
13. CB Esparreguera	0	290	382
14. CN Helios	0	291	424

Lliga EBA

Copa Catalunya de bàsquet

Equip	PG	PF	PC
1. CB Roser	4	301	240
2. Manresa CBF	4	235	191
3. CB Prat	3	243	264
4. AB Premià	3	266	256
5. CB Samà Vilanova	3	280	262
6. CB Igualada	3	259	260
7. Joventut Les Corts	2	279	285
8. SESE	2	285	292

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

cada dimecres fem barri

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials
líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
2 Expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Pg. Sant Joan, 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor
- **PSC Barcelona**
Consell de Cent, 416
- **Espal Línia**
Girona, 52

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

'Sentir les escultures'

El Palau de la Música Catalana acull, des del passat 27 d'octubre i fins al 4 de desembre, l'exposició *Sentir les escultures*, que explora el fort vincle que existeix entre la música i l'escultura. Es tracta d'una mostra de Naxo Farreras (Barcelona, 1951) que inclou una seixantena d'obres seves, algunes d'inèdites. Tal com ha explicat Farreras en declaracions a l'ACN, cadascuna de les escultures que formen l'exposició conviden a fer un "viatge particular". L'escultor ha recordat també al mateix mitjà que ja fa molts anys que "la música està relacionada" amb la seva feina.

Famosos

Pocs dies després d'haver guanyat el Premi Nacional de Músiques Actuals 2022 del ministeri de Cultura, i mentre està de gira per l'Amèrica Llatina, Sílvia Pérez Cruz (Palafrugell, 1983) ha anunciat que publicarà un nou disc la primavera que ve. És evident, doncs, que la reconeguda cantant viu un moment dolç. De fet, des que va debutar en solitari l'any 2012 no ha parat de conrear èxits. Per exemple, tant aquell mateix any com el 2017 va guanyar el Premi Goya a la millor cançó original, per posar música a *Blancanieves* i a *Cerca de tu casa*, respectivament. Al seu palmarès també hi ha premis Gaudí, Enderrock, Max i Butaca, entre altres. I més que en sumará.

La fitxa

QUI ÉS? **SÍLVIA PÉREZ CRUZ**

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les millors veus actuals
Com a compositora ha guanyat dos premis Goya

QUÈ HA FET?

Anunciar un nou disc per a la primavera
Després de guanyar el Premi Nacional de Músiques Actuals

A LES XARXES...

Un talent molt valorat
Té admiradors per tot arreu i a les xarxes queda molt clar

Llibres

Judici a una bruixa catalana
Agustí Alcoberro

Un format híbrid en què ficció i no ficció se sumen per il·lustrar un episodi singular de la història: la cacera de les bruixes. La frontera entre realitat i mite es desdibuixa; tanmateix, les raons històriques i objectives del postfaci d'Agustí Alcoberro, expert en el tema, ens acosten als motius pels quals les bruixes van aparèixer en l'imaginari col·lectiu.

Teatre

El papa
Anthony McCarten

Lluís Soler i Xavier Boada es converteixen en dos pontífexs aparentment oposats com són Benet XVI, l'intel·lectual tradicionalista i ultraconservador, i Francesc, el reformista radical i extravertit. Ambdós representen a la perfecció el destí simbòlic del pontificat: decidir què és peccat i què és permisible.

Al Teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

Direm nosaltres
Cesk Freixas

El cantautor Cesk Freixas ha convertit en cançons diversos poemes de Roc Casagran per crear el seu darrer disc, *Direm nosaltres* (U98 Music). Poeta i músic han treballat plegats per fer-ho possible. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, Freixas ha reconegut que troba a faltar que els "autors d'avui dels Països Catalans musiquin els seus poetes".

Pelis i sèries

El cuarto pasajero
Álex de la Iglesia

El Julián, un divorciat de 50 anys amb problemes econòmics, recorre a una aplicació per compartir el seu cotxe amb desconeguts i, especialment, amb algú que ja no ho és tant: la Lorena, una jove que viatja sovint a Madrid. El conductor vol aprofitar el trajecte per confessar-li els seus sentiments, però un inquietant passatger provocarà un gir inesperat.

ESTILS DE VIDA

Al·lèrgia a la tardor o als àcars?

Foto: Freepik

i SALUT

Associem les al·lèrgies a la primavera, però la tardor també en provoca unes quantes. Sobretot a conseqüència de l'augment de les concentracions d'àcars en la pols domèstica. Allò que coneixem popularment com al·lèrgia a la pols no és altra cosa que una reacció als àcars, uns aràcnids mil·limètrics que s'alimenten de la pols i de les restes de pell humana que es queden retingudes en coixins, llençols o sofàs. Les restes dels seus àpats són les que provoquen als humans esternuts, moqueig, congestió nasal, llagimeig i envermelliment dels ulls. Però la cosa es pot complicar i derivar en asma i sensació d'ofec, especialment en el cas dels infants.

El problema és que la tardor és el caldo de cultiu perfecte per als àcars, especialment amb el clima mediterrani. Els nivells de concentració a les llars poden arribar a duplicar-se o fins i tot a triplicar-se, en comparació amb els mesos d'estiu, per culpa de l'increment de la humitat. A més, les recents temperatures tan altes, pròpies de finals d'estiu, afavoreixen la reproducció dels àcars, cosa que els multiplica encara més. L'única opció, a banda de la immunoteràpia, és mantenir-los a ratlla.

Les claus

VENTILACIÓ

Si ventileu les habitacions diverses vegades al dia, reduireu la presència dels àcars

LLUM

La llum solar els perjudica, per això és una bona idea deixar-ne entrar la màxima possible a la llar

ASPIRAR

Quan escombrem, el que fem és remoure la pols i redistribuir-la: és molt millor aspirar-la

FUNDES

Les persones especialment sensibles haurien de fer servir fundes antiàcars o roba de llit sintètica

Foto: Freepik

**Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

BRUC
accura
SPORT & WELLNESS

PISCINA INTERIOR · ACTIVITATS DIRIGIDES · ESPAI CYCLING
PILATES REFORMER · ENTRENAMENT PERSONAL · FISIOTERAPIA

NOVEMBRE 50%*

*Consulta condicions a recepció.